

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Παρουσίαση βιβλίου

ΚΛΕΨΥΔΡΑ

Το λιμάνι όπου αράζει
η τρικυμισμένη ψυχή
της Ελλης Παιονίδου

Μια συλλογή που στέκεται το λιμάνι όπου αράζει η τρικυμισμένη ψυχή της Έλλης Παιονίδου.

Σήμερα που στον τόπο μας η ποιότητα της δημιουργίας χαμηλώνει ανάλογα με την άνοδο της ποσότητας, η συλλογή τούτης της Έλλης Παιονίδου αγγίζει τη ρυθμική τελειότητα και την ποιοτική ομορφιά.

Τα θέματα της συλλογής τ' αγγίζει με μιά ευαισθησία αρτυμένη με την οξύνοια που την χαρακτηρίζει.

Γυμνασμένη σωστά και φωτισμένη από ό,τι είδε στην πολυταξιδεμένη ζωή της, φτάνει στο στόχο της αποφεύγοντας λάθη και πλατειασιμούς σιγουρευμένη μέσα από την αισθητική αγωγή και την καλλιτεχνική ευαισθησία της.

Πετυχαίνει η Έλλη Παιονίδου να διδάξει, να συγκινήσει και να ευφράνει όσους διαβάσουν τούτο το πόνημα της.

Με μαστοριά και δύναμη γραφίδας περισσή σκηνογραφεί με μια αξιοθαύμαστη απλότητα το σκηνικό όπου η λέξη-σύμβολο σπηρουνίζει το νου να στραταρίξει σε γνώριμα τοπία και πρόσωπα.

Οι αφαιρέσεις πετυχημένες, μας αφήνουν να συμπληρώσουμε τα απαραίτητα για την ολοκλήρωση της εικόνας. Η λέξη γίνεται το εργαλείο για να λαξέψουμε μέχρι που να βρού-

με τα ριζά που αναβλύζουν χυμούς ζειδωρούς και απολαυτικούς. Καμιά της λέξη δε θολώνει το νόημα, μα δουλεύει όπως ο τεχνίτης το πολύτιμο πετράδι για να το κάνει ν' αστράφτει.

Είναι η ποίηση τούτη μια σταλιά λες βάλσαμου που κάνει τη ψυχή σου ν' απορροφήσει σ' όλους τους πόρους της το μύρο που σταλάζει από το κάθε στίχο.

*Η δική μου η πατρίδα, κουκκίδα στο χάρτη.
Κουνούπι αν καθίσει, τη χάνεις
και μένει μονάχα ολογόλανη
η θάλασσα.
Μα έλα που δεν τη χάνεις, δε χάνεται.*

Αφήνει τον εαυτό της και την ευαίσθητη ψυχή της να γιομίσσει από τούτη την πολυφίλητη γης, τη γης που

*«Όποια πέτρα και να σηκώ-
σεις
θα σου κάψουν τα χέρια ανά-
σες
κόσμων άλλων που χάθηκαν
και πάλι, πώς χάθηκαν
αφού απαρτάρανε στις λέ-
ξεις μας μέσα
λαγοκοιμούνται στον εσπε-
ρινό
στους τύμβους, στα κάστρα
μας».*

Κι' η ποιήτρια συνεπαρμένη, ερωτευμένη με τη γη μας τρέμει μπροστά στην απειλή του αφαισιμού που την απειλεί.

Και αγωνιωτικά καλεί όλους σ' ένα συναγερμό, μια προσπά-

θεια για τη σωτηρία της.

*«Η δική μας Πατρίδα, καρφό-
κι στον χάρτη
Δώστε χέρι να το συγκρατή-
σουμε.
Αν γκρεμιστεί θα χαθούμε
μαζί της».*

Στην άλλη ενότητα, τους «Επώνυμους Έρωτες» της, η Έλλη Παιονίδου περιδιαβαίνει σ' όμορφους τόπους κι' εποχές σημαδιακές όπου διακινήθηκαν αγιασμένοι αμαρτωλοί έρωτες, με πρωραγωνιστές τότε την εγκαταλειμμένη γυναίκα και τότε τον απατημένο σύζυγο.

Του ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ
ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗ

Ηρωΐδες της όλες οι φημισμένες γυναίκες της όποιας εποχής, από την Αφροδίτη και την Ελένη, τη Μήδεια και την Ιφιγένεια, την Περσεφόνη και την Ευρυδίκη, τη Φαίδρα και την Αριάδνη.

Διαφάνεται πως την Έλλη την εντυπωσιάζουν πάντα οι γυναίκες που σημάδεψαν με το πάθος τους την εποχή τους. Κι' όχι μόνο τούτο μα ακόμα και σήμερα ζουν και μας μαγεύουν με το θρύλο που τις τυλίγει.

*«Έτσι ως μην αποκαλύψουν
ποτέ οι ποιητές
αν γέρασε τελικά η Ελένη
στης συγγνώμης την κλίση,
στη Σπάρτη.
Ας μας αφήσουν τουλάχιστο
την ομίχλη του θρύλου».*

Και στο «Θησέας—Αριάδνη»

*«Αφροδίτη - Αριάδνη λοι-
πόν, για τους Αμαθουσίους
μα όσο κι' αν πάσκιασε...
λα...
δεν μαλάκωσε τις Ευμενίδες.
Κάθε τόσο τα βραδύα, εκεί
στη στρόφη
όρθιες, σκοτεινές, κι' ανά-
μεσα τους Εκείνη
με το μίτο στο χέρι».*

Στη «Μικρή Πινακοθήκη» η διαφάνεια απλώνεται και προσαθεί η ποιήτρια να συνομιλήσει με πνευματικές μορφές και διαλεχτούς ανθρώπους που δουλεύουν τον στίχο και το λόγο. Και συνομιλεί συνέχεια η Έλλη με τούτους τους δημιουργούς κρατάει επαφή μαζί τους. Την αναγκάζει,

*«Η παρουσία της απουσίας»
τους.*

Έλλη Αλεξίου, Γιάννης Ρίτσος, Πάυλος Λιασιδης κ.α. που ζήτησαν στα ύψη τα ωραία και τα μεγάλα.

Όλα τούτα τα ποιήματα της Έλλης Παιονίδου δεν είναι «διανοητικά» μα καθαρά συγκινησιακά «αντιδιανοητικά» γεννημένα από ένα ευτυχισμένο γάμο της εμπνεύσεως και της σοφίας. Και επιτρέπουν στον αναγνώστη να την παρακολουθήσει, να βηματίσει χωρίς δυσκολία με όσα λέει. Καθένα σύννεφο δεν μουντώνει πη διαφάνεια.

Η Έλλη Παιονίδου είναι ο ποιητής. Ο ποιητής που κανε

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

Απόψε στη μικρή οθόνη
ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΡΟΥ

Σε σκηνοθεσία Γ. Ιωάννου και σκη

Η «ΑΝΤΙΓΟΝΗ» ΤΟ

ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΡΟ